

ning - fastsættes forskellige anmeldelsesordninger for behandlinger af oplysninger, der foretages for henholdsvis den offentlige forvaltning og den private sektor. Hvad særligt angår domstolene, der som noget nyt foreslås inddraget under lovens område, anbefaler udvalget, at disse skal foretage anmeldelse til tilsynsmyndigheden efter samme regler som den offentlige forvaltning.

De foreslåede anmeldelsesordninger har på en række punkter fællestræk.

Efter ordningerne skal der som udgangspunkt ske forudgående anmeldelse af behandling af oplysninger til vedkommende tilsynsmyndighed.

Herfra gøres undtagelse med hensyn til nærmere bestemte former for behandlinger.

For visse af de behandlinger, som skal anmeldes forudgående til tilsynsmyndigheden, foreskrives det, at der skal ske forudgående kontrol fra tilsynsmyndighedens side, før selve behandlingen kan iværksættes. Det vil sige, at behandlingen først kan iværksættes efter udtalelse/tilladelse fra tilsynsmyndigheden.

A. Behandlinger, der udføres for den offentlige forvaltning

Kravet om politisk godkendelse

Udvalget foreslår, at kravet om politisk godkendelse ophæves.

Godkendelseskravet, der blev indsat i forbindelse med vedtagelsen af hovedloven i 1978, bygger på en forudsætning om, at oprettelsen af edb-registre kan have indgribende betydning for borgerne, hvorfor det bør være et politisk ansvarligt organ, som træffer beslutning om oprettelsen af sådanne registre. Når henses til den teknologiske udvikling siden 1978, herunder fremkomsten af pc'en, og det store antal registre, der er blevet oprettet, er det udvalgets opfattelse, at en opretholdelse af kravet om politisk godkendelse vil være unødigt bureaukratisk i forhold til det hensyn, som ønskedes varetaget ved indførelsen af kravet.

Udvalget bemærker i den forbindelse, at en minister eller kommunalbestyrelse altid vil have mulighed for at beslutte, at kun denne skal kunne træffe afgørelse om oprettelse af registre.

Fastsættelse af forskrifter

Udvalget foreslår endvidere, at den nuværende ordning med fastsættelse af registerforskrifter i den offentlige forvaltning afskaffes. I den forbindelse anfører udvalget, at direktivet hverken kræver eller udelukker en ordning med registerforskrifter.

Udvalget lægger vægt på, at registerforskrifter for en væsentlig del består af gentagelser af lovens bestemmelser samt mere eller mindre enslydende sik-

kerhedsregler. Den egentlige beskrivelse af det konkrete register i registerforskriften udgør som oftest ikke mere end ca. 3-5 sider samt et bilag med en opregning af oplysningstyper.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at der med den kraftige stigning i anvendelsen af edb og dermed det øgede kendskab til lovgivningen på området, ikke længere kan antages at være så stort et behov for en samlet beskrivelse i en registerforskrift af såvel det konkrete register som de generelle regler for registrering, videregivelse og sikkerhed.

Udvalget bemærker i forlængelse heraf, at en opretholdelse af kravet om forskriftsfastsættelse vil indebære, at der fremover vil blive fastsat et ganske betragteligt - og sandsynligvis voksende - antal bekendtgørelser, som for en stor dels vedkommende vil bestå af gentagelser af en eksisterende lovgivningsbestemmelser.

Hertil kommer, at de primære formål med fastsættelsen af forskrifter (dokumentation af forholdene vedrørende det/den konkrete register/ behandling, den offentlige tilgængelighed af denne beskrivelse samt tilvejebringelse af et fyldestgørende grundlag for tilsynets vurdering af registeret/ behandlingen) vil kunne varetages ligeså fyldestgørende ved indsendelsen af en mere summarisk anmeldelse.

Udvalget finder det endvidere væsentligt, at borgerne får en reel mulighed for at danne sig et overblik over de behandlinger, som finder sted for de offentlige myndigheder. Dette hensyn varetages efter udvalgets opfattelse langt bedre ved, at myndighederne foretager en summarisk beskrivelse af deres konkrete behandlinger, i stedet for, at borgerne får adgang til adskillige sæt af forskrifter på 10 til 20 sider med en række mere eller mindre enslydende bestemmelser.

Udvalget finder dog, at der i særlige tilfælde kan være behov for at fastsætte nærmere regler for en behandling, i princippet svarende til de hidtidige registerforskrifter. Fastsættelse af et regelsæt på bekendtgørelsesniveau vil f.eks. kunne vise sig hensigtsmæssigt ved behandlinger, som omfatter meget store mængder af følsomme oplysninger, eller hvis en behandling er forbundet med en høj grad af publikumskontakt. Som konkrete eksempler på behandlinger (registre), hvor et sådant behov kan tænkes at være til stede, peger udvalget på Det Centrale Kriminalregister, Cancerregisteret og Det Psykiatriske Centralregister.

Udvalget foreslår derfor, at der i den kommende lov om behandling af personoplysninger m.v. indsættes en bestemmelse, hvorefter vedkommende minister i særlige tilfælde kan fastsætte nærmere regler for op-